

Милку.

Да приемъ за тяхното здравие.

Добринъ (зема чаша).

Много хубаво каза. Да ти кажж, ти, Милко, много ми се допадашъ. Азъ обичамъ да бъдешъ ти съ мене и въ бойното поле и на веселе. Да приемъ! Земи и ти, Симо (подава на Сима и самъ пие).

Всички.

Да живѣе царятъ и Иванку! (пиятъ, запѣватъ „Вино! вино“ и си утиватъ, освѣтъ Сима и единъ отъ велможитѣ).

ЕВЛЕНИЕ 3.

СИМУ И ВЕЛМОЖАТА.

Симу (дърпа велможата изъ отзадъ).

Я поустани малко...

Велможата.

Какво е?

Симу.

Какъ ти се струва?

Велможата.

За кое питашъ?

Симу.

Е-това-е, дѣто виждашъ и чувашъ тукъ.

Велможата.

Твърдъ добръ...

Исакъ (показва се, чисти потътъ отъ челото си и подслушва).

Симу.

Да ти кажж правичката, мене никакъ не ми се допадатъ лѣйзи гоштавания и викания „да живѣе Иванку! да живѣе